

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ.

ΤΟΜ. Ε.

Συνδρομή προπληρωτέα,
 διά τους έντός του Κράτους ανά
 42 Φύλλ. Σελ. 2.
 Διά τους έν Ελλάδι Δραχ. 4.
 Διά τους έν Τουρκία. Γρ. 20.

ΑΡΙΘ. 55.

Τιμή καταχωρήσεως, ή γραμ-
 μή 06. παλαιούς 3.

Αί συνδρομαί γίνονται ένταυθα
 εις τή Ίσπογραφεϊον Κ.Ε.
 ΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Αί έπιστολαί επιγράφονται πρός
 τόν ένταυθα Συντάκτην τής
 ε λ ι α ο λ α π ο θ ή κ η ς .

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 29 ΜΑΡΤΙΟΥ 1862.

ΠΡΑΧΤΙΚΑ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΤΙΝΟΣ ΚΟΙΝΕΙΟΥ.

Μέσαθ' από μία φυρίδα
 "Ω τί άκουσα, ω τί είδα!"
 — Κάπουθε. —

Ζητάμε την άδεια του ανεχτικού μας αναγνώστου
 να βάλη για λίγαις στιγμαίς τή μάτι του ή τ' ατί του
 ή και τόνα και τάλλο, σε μία φυρίδα μιανής θύρας μιαν-
 νου Κοινείου.

Η σκάλας είνε κομματάκι μακριαίς και δύσκολαις,
 μα ή ανάβασή τους βοηθαίε πολύ τή χόνεψι — Τό
 σπήτι όλο φαίνεται διηρημένο σε τόσα ζουρλοκέλι. μα
 άς λάβη ύπομονή ό άναγνώστης να ιδή και ν' άκούση
 πόσο τά φαινόμενα άπατούνε — Ίδου φίλε άναγνώστα
 εφθάσαμε, να ή θύρα, να και ή φυρίδα! βάλε τή μάτι σου
 και τέντοσε τ' ατί σου, και έμεις είραστε, έδω και σου
 εξηγάμε όσα θα ιδής κι όσα θ' άκούσης. Είνε ένα πα-
 νίγραμα και ένα παντάκουσμα που σου προσφέρεται
 χάρισμα, μη χάνης λοιπόν καιρό, λέγε τί βλέπεις;

— Βλέπω ένα στενόχωρο δωμάτι σα ζουρλοκέλι,
 μένα ταβλί στη μέση γιομάτο εφημερίδες — Βλέπω έ-
 ναν έπιπέδωμένο σενα σακαμί φωνάζει και συντα-
 ράσεται σα δαιμονισμένος, και σα ναβανε κάττι στον
 απόλυτο πλειστηριασμό και πολλούς άλλους που τσα-
 κόνονται ποιος νάν τονε πρωτοαντισκοψη.

— Απλοϊκάτατε, άναγνώστα! είνε απεναντίας ό Πρό-
 εδρος που διαβάζει τόν όνομαστικόν Κατάλογον και οι
 συναίρειοι που απαντούνε, — όμπρός.

— Τώρα εκείνοι όπου λές συνεταιρούς σα βαρεμένοι
 από τά λόγια του, πέρνουνε καθένας μίαν εφημερίδα και

διαβάξουνε φυσικά τά νέα τής Αμερικης, άφίνοντας τόν
 Πρόεδρο με τή στόμα ανοιχτόνε.

— Όχι, όχι, είνε που περνάνε σε αναθεώρησι τάς
 Γραφάς και τά δογματολόγια του Κόμματος που βρεί-
 κουνται σκόρπια, στα χέρια άρθρα και στα πικολίλα
 εκείνάνε των παλαιών εφημερίδων, όσαις εγραφήσανε
 πρό του μεγάλου σχίσματος.

— Σστές! ν' άκούσουμε τί λέει ό Πρόεδρος:

Άνδρες κομματικοί,

Η ιδέαις παληόνουνε σ' ατία του λαού εν τά ρούχα
 άπάνου στη ράχι του γυναικώνε μας, ήτανε έποχή όπου
 έλέγαμε και δικαίως πως πάς μη του κόμματος μας
 ήτανε βάρβαρος δηλ: προδότης, μα τώρα όπου ό και-
 ρός γλύφοντας κόντι - κόντι (σαν την άρκουδα τ' άρκου-
 δόπουλα) τους πρωτομάρτυρας τής ιδέας τους έτελειο-
 ποίησε, συνταυτίζοντάς τους με τάς ανάγκας τής ήμε-
 ρας και με την πρόοδον τής έποχής: τώρα, λέω, δεν ήθελ'
 είνε άτοπο, αλλά μάλιστα πολύ χροιαζόμενο, να τροπο-
 λογήσουμε την αρχική έτοιότη ιδέα, και να ριμοντε-
 ράρουμε τή στενόχωρο και πεκαλιωμένο τούτο ρούχο
 όπου διακρίνει τή κόμμα μας. Άς τή κάμουμε λοιπόν,
 άς τή πλατύνουμε και άς τή φροντίσουμε, τά φροντί-
 ματα τώρα είνε του συμφού, γιατί να μην εφαρμόζου-
 νται και στον πολιτικό κόσμο; Θυμηθήτε την παροιμία
 άξιζε ό γαΐδαρος και εκόττηνε τή σαμάρι του, μ' αφρό
 τή σαμάρι έτούτο είνε στα χέρια μας, και ό γαΐδαρος
 σταίς διαταγαίς μας, τόση θέλει ν' άξίνουμε κομματί τή
 σαμάρι και να σκεπάσουμε καλλήτερα την πληγωμένη
 ράχη του γαΐδαρου;

Στήν αρχή ίσια να συστηθή τή κόμμα, και να δια-
 δοθή τή ίερό του όνομα έστάνε καλό, σα στή και δικαιο να
 μη δεχομίστε σαν άδελφούς προά ανθρώπους **ελευθερική**
ειλερική και **εγχιμους**. Ακολούθως ή **ικανότης** παρε-
 βλήθη, εκείνη των αρχηγών μας ήτανε τόση που έδί-
 καε όλο τή συναδελφάτο και έμενε κηόλες (τότες είνε
 που έμπήκα καιγώ στα αίματα). Τώρα πρόκειται να έ-
 ζετάσουμε αν ή **ειλερική** των **αισθημάτων** πρέπει να

ἵνεκ' ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνεν τῶν νεοτυλλέκτων, καὶ κατὰ τὸν ἢ προοπτικῶς ἢ μὲν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κόμματος ἢ ἀντικαταστήσει τὴν πεπειθῆναι. Μπορεῖ τὸ κράτος μου νὰ μὴν κόβῃ, μὰ μοῦ φαίνεται πῶς κ' ἐκεῖνοι ὅπου γιὰ τὰ ἰδιωτικά τους συμφέροντα ἢ γιὰ ὅποιον αἰτία κινῶνται πῶς συμμερίζονται ταῖς ἰδέαις μας, κ' ἐκεῖνοι λέγω δὲν πρέπει ν' ἀποσπῶνται ἀπὸ τὰς μητρικὰς μας ἀγκάλας — Ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶνε τάχα δι' ὅλους ἀνοιχτή, δὲ δέχεται ἀδιακρίτως ὅλους; Ὁ Παπᾶς δὲ δίνει τάχα τὸ ἀντιδωρον καὶ δὲν εὐλογεῖ ἐξ ἴσου τὸν χριστιανὸν, τὸν θρησκομανῆ καὶ τὸν ὑποκριτῆ; Ἄν ἡ ὑποκρισία εἶνε ἕνας φόρος τοῦ ἢ κακία πληροῖσι τὴν ἀρετὴν, δὲν εἶνε καὶ ἡ προσποιήσις ἕνα δῶρο ὅπου οἱ δυσαρεστημένοι ἐνὸς κόμματος πληροῦν σ' ἕνα ἄλλο; καὶ ἂν ἦνε ἔτσι γιὰ νὰ κλοτσᾶμε ὑπερήφανα καὶ ἀπερίσκεπτα τὰ δῶρα ὅπου μᾶς προσφέρεται;

Ὁ Δημότης Δεμουλέν = (ὑποτονθρῖζει.)

*Τῶν ἐχθρῶν μισῶ τὰ δῶρα,
Δὲν τὰ θέλω ἄς τὰ κρατήσων!
Τοὺς μισῶ κ' ἄς μὲ μισήσων
Προτιμῶ τὴν φυλακὴν!..*

Ὁ Πρόεδρος: Σιωπὴ Δημότα Δε-Μουλέν. — Οἱ στίχοι σου ἐκεῖνοι εἶναι ὄλως παράκαιροι καὶ ὁ σκοπὸς τους ἀδιαφέρει πλέον τὸ πατριωτικὸ μας ἀκροατήριον — καί τις παιτὶ πράγματι. — Τί ἔλεγα ἄ! ναι — Ἀκοῦς καὶ σοῦ λένε ὁ δαίνα εἶνε καταχθόνιος εἶνε ἔτσι, εἶνε ἄλλῳ ἐπολέμησε πάντα τὸ κόμμα μας, κ' ἂν τώρα κερδῶνται πῶς εἶνε προσκολλημένος σ' αὐτὸ, τὸ κάνει γιὰ τοῦτον ἢ γιὰ κείνον τὸν σκοπὸν, ἂν γένεται ἀδελφός μας τὸ κάνει γιὰ νὰ ἢ μὴν ἔχει τίποτε καλλήτερον. Ἐμεῖς ὅμως πρέπει νὰ κυτᾶμε τ' ἀποτελέσματα καὶ νὰ παραβλέπομε τὰς αἰτίας, νὰ κυτᾶμε τὸ τέλος καὶ νὰ λησμονοῦμε τὰ μέσα, καὶ πρέπει πάντοτε νὰ λέμε. Ἰδοὺ ἕνα ἄτομο κερδισμένον γιὰ τὸ συμφέρον μας. *Quod dat accipimus*, καὶ ἄς ἦνε ὅ,τι καὶ ἂν ἦνε. Λένε μερικοὶ ἄλαλοι πῶς οἱ ἀποστάτες μιᾶς αἰρέσεως καὶ οἱ προδότες ἐνὸς κόμματος εἶνε πάντα ἐπιφοβοί, ἀλλ' ἡ ἱστορία καὶ ἡ καθημερινὴ πείρα μᾶς ἀποδείχνει τὸ ἐναντίον καὶ κάμμία θρησκεία, κάμμία ἰδέα, κανένα κόμμα δὲν ἔλαβε ποτὲ πλέον θανασίμους ἐχθροὺς παρὰ ἐκείνους ὅπου ἀπ' αὐτὸ ἀπεσπούνταν, οὔτε πλέον ἐνθέρμους ὑποστηρικτὰς ἀπὸ τοὺς νεοφύτους τοῦ καὶ παλαιούς διώκτας του. — Τί νὰ πούμε περὶ ἐντιμότητος καὶ σὲ τέτοιαις ἡμέραις; ἡ ἐντιμότης εἶνε καλὴ καὶ ἀξία μὰ στὸν πολιτικὸν κόσμον εἶνε τίποτος καὶ ὄχι οὐσία, εἶνε στολίδι καὶ ὄχι φάρμακον, εἶνε ἰσχύς καὶ ὄχι σῶμα. Ἄς μὴν ἔχομε λοιπὸν τὴν σκιοφάβιαν μερικῶν περὶ ἐντιμότητος, ὄντες τὴν εὐρίσκουμε καλὴν καὶ ἐκείνην, μὰ καὶ χωρὶς αὐτὴν τὸ κόμμα δὲ χάνεται. Τί ἤθελε γένουμε, ἐρωτῶ, ἂν μετὰ προληπτικῆς διαπιστώσεως ἐπρεπε νὰ ἀποσκορμίσουμε ἀπὸ τὸ κόμμα μας ὅλους τοὺς ραδιοῦργους, ὅλους τοὺς κερδοσκοποῦς, ὅλους τοὺς τοκογλύφους, τοὺς κακοὺς υἱοὺς, τοὺς δυστρόπους συζύγους, τοὺς συκοφάντας κτλ. κτλ; Ἐπρεπε

βεβαίως νὰ κινήσουμε πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς μυθολογούμενης Ἀτλαντίδος καὶ ἐκεῖ νὰ στηρίξουμε τὴν Πλατωνικὴν καὶ χιμαιρικὴν ἐκείνην κοινότητα, ποῦ οἱ Πουριτάνοι τοῦ τόπου μας ὄνειρεύονται. Ἀδελφοί! πρέπει νὰ εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ δεχομᾶστε μὲ τὴν χαρὰ τοῦ πατέρα τοῦ ἀσώτου υἱοῦ ὅπου ἔρχεται, ὅθεν ἔρχεται κ' ὅπου ἔρχεται, ἐτούτη εἶνε πολιτικὴ Εὐαγγελικὴ, εἶνε ἐκείνη ὅπου ἐβρίξε τὸν πρῶτον ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς τεραστίου Δημοκρατίας τῶν Ῥωμαίων, εἶναι ἡ μόνη ὅπου μᾶς ὑπόσχεται ἐπιτυχίαν καὶ θρίαμβον!.. Θὰ συχωρέσετε, ἐλπίζω ὅλη μου ἐπιτήρησι τὴν λογοδιόρθωσιν, μὰ εἶχα ἀνάγκη νὰ ξεθυμᾶνω, καὶ νὰ ξεράσω τὴν ὀργήν μου στὰ μούτρα τῶν Πουριτάνων ποῦ αἰωνίως μᾶς μέμψονται καὶ μᾶς κακολογοῦνε, — Ἀπερνῶν τώρα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν σᾶς προτείνω νὰ προτείνουμε πῶς προτείνει τὸ κόμμα ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ τὸν Διδάσκαλον Κ. Θ. Καρούσον καὶ τὸν Κ. Μ. Χαριτάτον. (ψυθιρισμὸς μεταξὺ τῶν Δημοτῶν.)

Ὁ Δημότης Σιμών ὑποτονθρῖζει: *Δάσκαλε ποῦ ἐδίδασκες καὶ νόμο δὲν ἐκράτει!*

Ὁ Πρόεδρος: — Σιωπὴ Κύριοι, διὰ τὸν πρῶτον εἶνε ἀχρεῖαστος νὰ σᾶς εἰπῶ τίποτε, εἶνε ἐκεῖνος ὁ ἴδιος ὅπου ἐξ αἰτίας μας δὲν ἐπρόφρασε νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἄλλην τοὺς καταλόγους τοῦ καὶ ἀπεκλείσθῃ. Ἐτότες Κύριοι μου, ἐσῶμπερε εἰς τὸ κόμμα νὰ μὴν ἔμψῃ ἐκεῖνος εἰς τὰ πράγματα ἄλλὰ τώρα... *στὴν ἀναβρέξιά καλὸ εἶναι καὶ τὸ χαλάζι*, (ἐπευφημῖαι). Διαβάσετε ὅσα ἀπὸ τὰ πενήντα καὶ κάτω ἔγραψα, ἀναλογίστε τὴν θυσίαν ὅπου ἔκαμε νὰ γράφῃ χυδαῖσι (ψυθιρισμοί) θυμηθῆτε πάλε σᾶς παρακαλῶ πῶς ἄλλο εἶνε ὁ πατριώτης καὶ ἄλλο ὁ ἄνθρωπος θεωρούμενος ἀπὸ πολλὸ κοντὰ στὸν στενὸν καὶ μικροσκοπικὸν κύκλον τῆς δυσκόλου ἐκπληρώσεως τῶν κοινωνικῶν καθηκόντων του. — Ὅσο γιὰ τὸν ἄλλον ὅποιος ἔχει τίποτε νὰ πῇ ὑπὲρ ἢ κατὰ ἄς τὸ κάμῃ γιὰ νὰ ἐγὼ ἐβαρέθηκα κηρύσσας. — Τὸν Καπελέτο τὸνε φέρνουνε ὀμπρὸς αἱ Πουριτάνοι, ὅρα τοὺς καλὴ καὶ μαϊστράλι φρέσκο, καθὼς καὶ τὸ γέρο Πυλαρινό. Ὁ Πυλαρινὸς ἤθελ εἶνε καλὸς μὰ δὲν ἠθέλει παρακεῖ ἀπὸ τὴν μύτη του!.. Ὁ ἄλλος εἶνε ἕνας κάπποιος Κατσαίτης, εἶνε ἀχρεῖαστος νὰ σᾶς πῶ τίποτε γιὰ δαύτονε ἐπειδὴ μᾶς εἶνε δι' ὅλου ἀδιάφορος — Ὁ Λασκαράτος ἂν δὲν εἶχε κάττι τρελλαῖς θεωρίας περὶ ἐντιμότητος καὶ προόδου, ἂν ἤξευρε σὰν κ' ἐμᾶς νὰ ξεχωρίζῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν πολίτην, ἂν ἤθελε κηρύττῃ τὴν ἀλήθειαν ποῦ κηρύττομε ἡμεῖς ἀφίωντας, κάττι ἄλλαις ἀλήθειαις ποῦ δὲν πρέπει νὰ λέγονται, ἂν ἐμπόριε νὰ προσποιηθῇ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κόμματος, ἂν ἤξερε ἐνὶ λόγῳ νὰ σέβεται τὸν εὐγενέστατον ὄχλον... Ἀλλ' ὁ Λασκαράτος δὲν ἔμπορε ποτὲ νὰν ὁ ὑποψήφιός μας, καὶ εἶμαι βεβαίως ὅπως κ' ἂν ἤθελε τὸν προτείνουμε πρῶτος πρῶτος ἤθελε μᾶς μασκαρᾶσαι. Προτείνετε λοιπὸν μὲ τὴν ἀλήθειαν ὅποιους σᾶς ἐπρότεινα καὶ ἀναθεματίζετε — εἶνε ἀχρεῖαστος νὰ σᾶς πῶ πῶς πρέπει νὰ γίνῃ ὅ,τι ἔχετε, πάρτε τὰ ἴδια φασμουλάρια ὅπου ἐχρησιμοῦσαν τὴν ἄλλην φερα, καὶ ἀλλάξατε μοναχὰ τὰ ὀνόματα. Περιγράψετε τὴν φαταψία — ὄμορφα ὄμορφα.

Πέτε και δύο λόγια ἐμφυωτικὰ γιὰ τοὺς ἐντίμους συναδέλφους μας κ' ἔτσι φιλοτιμῶνται κ' ὄντες ματαχρειαστὴ κάμμιαν ἄλλη πατινάδα εἶνε ἔτοιμοι.

— Ὁ Πρόεδρος καταβαίνει ἀπὸ τὸ σκαμνὶ ἐν μέσῳ τῶν ζητοκραυγῶν τῶν συνεταίρων.

— Ὁ Πατριώτης Μαράτι: Προτείνω κάτι νὰ εἰπωθῆ περὶ τῶν ἐγγυωρίων Συμβούλων.

Ὁ Δημότης Ζανφές. Οὐ! καλότυχε ἔφαες τὰ θέμελα! σὰ νὰ μὴν εἴχαμε τόσον καιρὸν καὶ τόσον ἀκόμα — Ἠσύχασε καὶ ἔρχεται ἡ ὠρα σου πατριώτα!.

Ὁ Δημότης Δαντῶν προτείνει νὰ δημηγορήσῃ εἰς τὸν λαὸν ἐκ τῆς καπνοδόχης τοῦ Καταστήματος.

Ὁ Δημότης Κολέν-Μαλιάρδ — Προσοχὴ γιὰ τὴν γυνόνεσαι!

Ὁ Πρόεδρος — Καλλήτερα κ' ἔτσι μιλεῖ πούλῳ ξέθαβρῳ.

Ὁ Δημότης Βερνάρδ: Ἐγὼ σὰς ἔλεγα νὰ πᾶμε νὰ κοιμηθοῦμε.

Ἡ πρότασις τοῦ ὑπνηλοῦ Βερνάρδ: περὶ διὰ πλειοψηφίας καὶ ἡ συνεδρίασις ἀναβάλλεται διὰ τὴν αὔριον.

Τώρα ἂν θέλῃς ἀναγνώστα ἄσε τὴν φυρίδα καὶ πᾶμε σπῆττα νὰ μιμηθῶμε τοὺς Δημότας. — Εἶμαι βέβαιος πὼς ἔχεις μεγάλη ὀρεξί νὰ κοιμηθῆς, κ' ὄντες ματαχρυσπνήσης καὶ θές νὰ γλεντήσης τρέζε πάλε σὴν φυρίδα τους.

Κύριε Συντάχτη. Παρακαλόντασε νὰ τυπώσῃς τὴν ἀκόλουθη παρατήρησήμου εἰς τὴν «Ἀλήθειαν,» διὰ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ ἀξίου ἐντίμου καὶ ἱκανοῦ Θεωδωράκη Καρούσου, ἐπιθυμῶ ἀκόμη νὰ δηλώσῃς εἰς τὸ κοινὸν ὅτι, τὴν Κατηγοριάνμου κατὰ τοῦ Τσαρλατάνου τῆς Ζάκυθος τὴν ἐδέχθηκε ὁ βουλευτῆμας Δ.ρ. Ν. Φωκάς, καὶ θέλει τὴν παρουσιάσει εἰς τὴν Βουλὴν ἐν καιρῷ τῶ δέοντι, κατὰ τὴν ἐντολὴν ὅπου τοῦ ἔδωσα.

Εἶμαι ὁ φίλος Α. Α.

Καταχθόνια διαγωγή τοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος στὲς σημερινὲς ἐκλογές.

Ἡ χθεσινὴ ὑποψηφιότητα ποῦ μᾶς ἐπρόβαλαν οἱ πράχτωρες τοῦ κόμματος τούτου ἐδυσσεύθησε γενικῶς ὅλους τοὺς τιμίους-νοήμονας ὄλων τῶν κομμάτων, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν ριζοσπαστῶν τῶν ἰδίων.

Τί λοιπὸν; Νὰ πιστέψωμε εἰς τοὺς πράχτωρας ὅτι τὸ κόμμα λείπει ἐξολοκλήρου ἀπὸ πρόσωπα ἀρμόδια διὰ τὴν ἀντιπροσωπίαν; ἢ νὰ ἐξάξωμε ὅτι οἱ ἐντολιεῖτους κομματάρχιδες ἔχουνε χρεῖαν ἀπὸ αὐτόματα ψήφοι; (1) ἢ, ποῦ ἄμποτε νὰ ἦν ἔτσι καὶ ὄχι ἄλλως, οἱ πράχτωρες τούτοι εἶναι γιὰ κάθε ἄλλο ἀρμόδιοι καὶ γιὰ τὸ ἔργον ὅπου ἀναλάβαν; Ἐν ἀπὸ τούτα βέβαια θε νὰ ναι, καὶ ὅποιον καὶ ἂν ἦναι, δυσφημῶνται

(1) «Ἐβγάλαμε τούτους γιὰ τὸν ἔργον ὅπου ἀναλάβαν; Ἐν ἀπὸ τούτα βέβαια θε νὰ ναι, καὶ ὅποιον καὶ ἂν ἦναι, δυσφημῶνται τῶν πράχτων.»

καὶ ζημειοῖνε τὸ κόμμα.

Τὸν ἕνα ὑποψήφιον δὲν τὸν γνωρίζουμε, δὲν ἀκούσαμε ὅμως ποτὲ τίποτε οὐδὲ καλὸ, οὐδὲ κακὸ, οὐδὲ ἀδιάφορο δι' αὐτὸν, καὶ ἰδοῦ ὅλο ὅσο ἔμπορεῖ νὰ ποθῆ ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς ὑποψηφίου.

Ἀλλὰ ὁ Καρούσος! Ὁ Θεωδωρὸς ὁ Καρούσος ὑποψήφιός τοῦ λαοῦ!.. Καὶ προσομιᾶζετε λέγοντες ὅτι τὸν προτείνετε ὡς ἄτομον ἄξιον τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ!.. καὶ σύμφωνα με τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας προσβεύετε!.. ὅτι προτείνοντέςτον ἐχρησθήτε χρέος πρὸς τὴν πατρίδα;!.. ὅτι συστήνοντέςτον διάγετε μ' ἐκείνην τὴν εὐσυνειδησίαν ἢ ὁποία πάντοτ' ἐχαρακτήρισε τὰς πράξεις σας;!.. Καλοὶ ἄνθρωποι, δὲν ἐφοδίστηκεν κάνα μὴ σὰς πιάσωμε στὸ λόγος καὶ σὰς ποῦμε ὅτι ποτὲ λοιπὸν δὲν ἐφευρήκατε μ' εὐσυνειδησίαν;

Ἰδοῦ προβάλλονται ὡς ὑποψήφιοι τοῦ λαοῦ δι' ὅ ἐντιμα, ἄξια, καὶ ἱκανὰ πρόσωπα, ὁ διδάσκαλος Κ. Θ. Καρούσος... κτ.λ. Τὰ ἐθνικὰ καὶ πατριωτικὰ αἰσθήματα τὰ ἀνέπτυνε καὶ καθεκίασθη τὰ ἀναπτύσει... Θέμου, Θέμου! ἀδύνατο νὰ πᾶν κανεὶς ἐμπρὸς ἀντιγράφοντας τὰς ἀδιάντροπες ἐκείνης ψευτεῖς κ' ἀναγουλιὰτὰ ποῦ βάνονται ὡς θυμίαμα σ' ἐκείνον τὸν χαμερπῆ ἀργυρολάτρη, καὶ σὰ δόλος στ' ἀγχιστρί γιὰ νὰ πιαστῇ ὁ λαός.

Μὰ, καλοὶ ἄνθρωποι, δὲν εἶναι τούτος ὁ Καρούσος ἐκείνος ὅπου στὰ 1856 ἀψηφόντας συνειδησὴν κ' ἐντροπήν, ὑπεράσπισε στὲς ἐφημερίδες τὰς πολιτικὰς καὶ θρησκευτικὰς κατάχρησες τῶν μεγαλοσιάνων τοῦ τόπου μας, δίσκοντας μὲ ἔρισις καὶ συκοφαντίας τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ, κ' ἐμὲ ποῦ τὴν εἶπα; Καὶ δὲν ἔκαμε τούτο γιὰ νὰ κολακέψῃ τοὺς δυνατοὺς, καὶ νὰ στερεωθῇ καλλήτερα εἰς τὴ θέσπτον; Δὲν εἶναι τούτος ὁ Καρούσος ἐκείνος ὅπου ἐπὶ ἀνδρῶν ἐπὶ σχεδιάζοντας νάχη γυναῖκα χάρισμα, καὶ τὴν ἐσυκοφάντησεν ὅμως καὶ τὴν ἐχωρίσθηκε ὄντες ἴδε πὼς τοῦ ἔρχεται φθηνώτερα νάχη παλακίδα; Δὲν εἶναι τούτος ὁ Καρούσος ἐκείνος ὁ πάντα ἔτοιμος ν' ἀρνηθῆ τὸ Χριστὸ, μὲ τὸ χερί ἀπάνου στὸ Εὐαγγέλιον, ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων, γιὰ νὰ κερδίσῃ μόνον ὀλίγα χρήματα; Δὲν εἶναι τούτος ὁ Καρούσος ἐκείνος ὅπου ἔχει τὰ Δικαστήρια γεμάτα ἀπὸ τὰς ἀτιμίες του;... Καὶ εἶναι λοιπὸν ἐτούτος ὅπου συστήνετε στὸν λαόν; καὶ τὸν συστήνετε μὲ τὴν θαυμάσια προσποιημένη πεπαίθησι;... καὶ λέτε τοῦ δυστυχοῦ τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν εὐπιστίαν καταχρᾶσθη, πὼς ὑπάρχουν ἐρταῖθα σχέδια τὰ ὁποία πρέπει νὰ καταστρέψωμε;!.. Αἰ, σύρτε, μαθητὰδες τοῦ Λομπάρδου! ἄλλα σχέδια καὶ ἄλλα συμφέροντα προσωπικὰ δὲν ὑπάρχουν παρὰ τὰ δίκαια. Σὰς τῶ ὄντι προσφέρετε τοῦ λαοῦ τὸν Καρούσο, ὡς ὁ Λομπάρδος θέλει προσφέρει τοῦ ἀρβυροστοῦτου ἕνα καταπότι φασμακκεμένο (1). Σὰς παγκοσμιτικὸς ἔνεσε σχέδια προσωπικῆς ωφέλειας, καταχθόνια καὶ λαοχτονα, τὰ ὁποία ἐμεῖς μετὰ τὰς ἐκλογὰς θέλει ὀγάλουμε ὄξου,

(1) 1855, ἐπὶ χολορῶϊας, στὴ Ζάκυθο.

για να νάν τα ματαιώσωμε, και να σώσωμε την κοινωνίαν από τον νέον τουτον κύνδουνον εις τον οποίον εύρήσεται.

ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

Η «*Άλήθεια*» έβγαλε δυο φορές άράδα τὸ Θεωράκη με τὰ σκουτιάτου τὰ λαμπράτικα ! μά τούτο δεν είναι δίκιο. Οί έκλογεϊσμις πρέπει νάν τον ιδουνε και με τ' άλλου, τὸ καθ'ημερὰ . . .

Ο Κύριος Καρούτος, και κάθε άλλος λύκος, να μην νομίζη πὸς διακεί να σκεπάζεται με τὸ δέρμα τ' αρνίου, και νάχη κ' ένα Μπάριπα-Ψευτάκη ναν τότε λέη αρνί, για ναν τότε δεχθόμε για' αρνί.

Έκείνοι πὸς νομίζουνε πὸς είναι κάποιες αλήθειες ὁ πὸς δεν πρέπει να λέγονται, σφάλουνε. Κάποιες αλήθειες, σε κάποιες περιστάσεις, πρέπει να λέγονται· άλλως, αφηνομε τσὸς γαλιότους και μες πνίγουνε.

«*Ε*» φωνή σε πολλούς πὸς έκαμα τούτο για να ρίξω αντίπαλόμου. Δεν έχω αντίπαλους· Δεν διαγωνίζουμαι για να μείνω. Έχω κάλλη στημένη για να μετρήσω ποτες δεκάδες συμμερίζονται τες αρχέςμου. Τὸ ρίξημο τῶν υποψηφίων ὄλων δεν ήθελε φέρει οὐδὲ μίαν ψήφο περισσότερη στη *δικήμου Κάλπη*.

(ὁ ἴδιος

ΦΑΓΟΠΟΤΙΟΝ.

Εἶδος τι διπλωματικὸς γεύματος τοῦ ὁποίου σκιαγραφουμένον τὸ πρόγραμμα :

ΠΡΑΞΙΣ. Α'. Έκτελείται ὄλη δια γενικῆς καταβροχθίσεως τηγαρητῶν κοτολετῶν. Οί συνδαιτορες μετὰ συγκαινωμένης σπεύσεως σκορπῶσιν πρὸς άλλήλους βλέμματὰ ὀρεκτικῆς εύχαριστήσεως τὰ τηγανερά εκείνα, ἅτινα συμβολικῶς και ὡς κατ' ἀναλογίαν παριστάνουσι τὰ διάφορα μέλη τῆς τηγαριθθείσης ἀντιπολιτεύσεως, δεν εκφεύγουσι οὐδὲ εν εις τὴν ἐκδικητικὴν ὄρεξιν τῶν συμποσιαζόντων — Μακάριος ἀνὴρ ὁ εις βρόχουλον και χαλιάριον ἐξαρκούμενος και μὴ μυανθεῖς εις τὰς σκληρας εκείνας ὄμορφας . .

ΠΡΑΞ: Β'. Εμφάνησις τοῦ παστιτζου, τῆς εκφραστικωτάτης δηλονότι εἰκῶνος τῶν κομματικῶν συγχωνεύσεων και τῶν ἀλλοκότων συνδιασμῶν, και κατὰ τινες άλλους, τῆς πολιτικῆς μας καταστάσεως. Οί Συνδαιτορες στεναζουσιν ήδη εκ πολυφαγίας, πειρῶνται δια προσωπικῶν τινων μικρῶν προπόσεων να πνίξωσι τοὺς γαστρικούς . . ελέγχους των . . ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν φῶς τῆς φαντοσίας, φευγαλέον παρίσταται αὐτοῖς τὸ διπλωματικὸ αἴτιον και ἐπανέρχονται . . εις τὸ παστιτζο.

ΠΡΑΞ: Γ'. Τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως εισέρχεται, οὐχι πλέον ζωηρὸν και εν εἶδει περιστερᾶς ἀλλ' εν σχήματι *Γάλλου ἐφημμένου*. Χερὸς γλωσσῶν βρασμένων και κατακερματισμένων παριστάνουσι τὰς ταπεινωθείσας και ἐμπεδωθείσας γλώσσας τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐνώπιον τοιούτου ἐλείνου θεάματος οί συνδαιτορες ἀντὶ να συγκληθῶσι, φρικτῶν πνέουσιν ἐκδικίαν κατὰ

τοῦ ἐφημμένου ἐκείνου τέρατος, κατὰ τῶν κατακερμαμένων ἐκείνων γλωσσῶν και τινάζουσιν τὰ μαγαίρια και περούνια, σκληρὰ διανοουσαι κατὰ τῶν θυμάτων μαρτύρια· ὁ βροκολοφάγος σκανδαλιζόμενος φρίττει και στήνει μετὰξὺ εαυτοῦ και τῶν άλλων γιγαντιαίων πρόχωμα ἱεροῦ χαλιάρου. Οί Συνδαιτορες εν τούτοις εν βουγμῶ ὀδόντων παραδιδονται εις τὴν Γαλλοφαγίαν και γλωσσοφαγίαν τῶν ἀντιπαλων των.

ΠΡΑΞ: Δ'. Θριαμβευτικὴ εἰσοδος τοῦ *Ἀγγλοϊουτικοῦ Κύριε* — Γαστρικὴ ἀγωνία τοῦ ὀρθοδόξου βροκολοφάγου.

Τὸ εν πλήρει Βρετανικῆ ἀγερωχία ἱστάμενον τούτο πινάκιον, εὐστόχως παριστᾶν τὴν δυνατὴν συγχώνευσιν τοῦ Ἀγγλικοῦ και Ἰονικοῦ στοιχείου, ἐγείρει τὴν φιλοτιμίαν· και φιλοποσίαν τῶν συνδαιτορῶν και προσκαλεῖ αὐτοὺς εις τὸ προκείμενον· εις ἐξ αὐτῶν αὐτοσχεδίας ψάλλει :

Ὡ ὕψιστε, σπλαχνίσου, ὄλα τὰ πλάσματά σου,
Μὴ θέλεις τὰ ὄργαρά σου ναν τὰ καταφρονοῦν!

Εἰν τώρα τόσα χρόνια πὸς σε μόνον λατρεύου

Πλὴν με μισθὸν πιστεύου

Πὼς θε να ανταμειφθῶν.

Ὁ ἀπιστος κλεμέται, φοβάται δειλιάζει

Ματαιῶς κυττάζει

Ἐσε να κρυφθῆ . . .

Σπλαγγνίσου κ' ἐκείνον, κ' ἐκείνος θυμήσου

Πὼς ἦτον παιδί σου

Προτοῦ σ' ἀρηθῆ!

ΠΡΑΞ: Ε'. και τελευταία. Εισέρχονται τὰ *Ροτ-ρουγι* τῶν ἐδεσμάτων και γλυκισμάτων — Φιρόην-μῆγδην διατεθειμένα, κατὰ τὰς ιδέας τῶν συμποσιαζομένων. — Ὁ Συμποσιάρχης προτείνει τὴν υγιάν τοῦ νέου Προέδρου τῆς Γερουσίας, ἡ πρότασις μετ' ἀγαλλιάσεως γίνεται καθ' ὄλην τὴν τράπεζαν δεκτὴ (θόρυθος, ἐπευφημια και ζητοκραυγαί). Κύριός τις συγγενικῶ ὀνόματι και τίτλω ἀγχιστείας εύχαριστεῖ τοὺς συμπότας και προτείνει τὴν υγιάν ἐκείνου ὅστις ἐγένετο ὁ αἴτιος τοιαύτης ἀναγορεύσεως (ζητοκραυγαί και θόρυθος) Κύριός τις, ὡς δῆθεν ἀντιπροσωπεύων ἐκείνον ὅστις ἀντιπροσωπεύει ἐκείνον, ὅστις ἀντιπροσωπεύει τὴν Α. Μ. τὴν Χαριτόδωτον Ἀνασσαν, εύηρεσθήτη εν ὀνόματι τῆς Ἀνάσσης να εύχαριστήση τοὺς συμπότας. Δια τοῦ αὐτοῦ τούτου σωρίτου ἀπέδειξεν ὁ Θεμιστοκλῆς ὅτι τὸ τριετές του νήπιον εύθεβερνα ὄλην τὴν Ἑλλάδα. Αἱ Ἀθηναί, ἔλεγεν ὁ ἐνδοξὸς μας πρόγονος, κυβερνοῦσι τὴν Ἑλλάδα, ἐγὼ κυβερνῶ τὰς Ἀθήνας, ἐμε κυβερνᾶ ἡ φιλτάτη σύζυγος, τὴν σύζυγον κυβερνᾶ τὸ νήπιον· ἀρα τὸ νήπιον κυβερνᾶ τὴν ὄλην Ἑλλάδα, και ὁ αὐτὸς οὔτος συλλογισμὸς ἀνεδείκνυε τὴν Α. Μ. κατὰ τὸ ἐσπέρας ἐκείνο ἀντιπροσωπευομένην παρὰ τοῦ ἐντίμου ἐκείνου Κυρίου!

(Ἀκολουθεῖ.)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΙΕΜΟΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΠΟΛΟΓΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΠΟΛΟΓΟΥ

Ὁ ὑπεύθυνος· Ἐκδότης· ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΛΑΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η Κ Ε Φ Α Λ Λ Η Ν Ι Α »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΑΝΤΕΚΚΗ ΕΠΙΛΟΓΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ3.Υ1.Φ1.0053